

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนาเกี่ยวกับการรับทุนการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นายบรรเจิด [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ [REDACTED] ระดับ [REDACTED]
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

รายชื่อผู้รับทุนการศึกษาที่ต้องซัดใช้ทุน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา^{ทั้งหมด} พ.ศ. ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบันทั้งหมดพร้อมทั้ง

- แหล่งทุนที่สนับสนุนเงินทุนการศึกษา ของแต่ละคน
- จำนวนเงินที่ใช้ทั้งหมดตลอดหลักสูตร ของแต่ละคน
- ระยะเวลา授用 ตามสัญญา
- วันที่เริ่มต้นสัญญา และวันที่สิ้นสุดสัญญา
- หลักทรัพย์ในการค้ำประกันสัญญาของแต่ละคน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนามีหนังสือที่ ศธ ๐๔๓.๐๑๔/๗๔๙ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผล
ว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และ
เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๕)
(๖) ประกอบกับผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารมากโดยไม่มีเหตุผลอันควรตามมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาให้ศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเออเชีย (AIT) โดยมีระยะเวลาในการรับทุน ๓ ปี และผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับทุนคนแรกของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งศึกษาที่สถาบัน AIT แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนดได้จึงได้ขอขยายเวลาการรับทุนออกไปอีก ๑ ปี โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยฯ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ขยายเวลาศึกษาได้แต่ไม่อนุญาตให้ขยายเวลา_rับทุนโดยให้ผู้อุทธรณ์ต้องออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาระหว่างที่ขยายเวลาศึกษาต่อเองและมหาวิทยาลัยฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่า หากผู้อุทธรณ์ไม่สำเร็จการศึกษาอาจจะต้องถูกดำเนินการทำวินัยอย่างร้ายแรง และขณะนี้ผู้อุทธรณ์ยังมิได้กลับไปทำงานที่มหาวิทยาลัยฯ เนื่องจากมหาวิทยาลัยฯ อ้างว่า หากผู้อุทธรณ์ประสบคุณภาพเชิงบวกต่างก่อนสำเร็จการศึกษา ผู้อุทธรณ์จะต้องนำหนังสือรับรองการศึกษาของสถาบัน AIT มาแสดง แต่สถาบัน AIT มีหลักเกณฑ์ในการออกหนังสือรับรองการศึกษา ๒ ประการ คือ เมื่อสำเร็จการศึกษา หรือเมื่อถูกคัดชื่อออกจากเป็นนักศึกษา ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอหนังสือรับรองจากสถาบัน AIT ไปแสดงต่อมหาวิทยาลัยฯ เพื่อออกลับเข้าทำงานระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ได้ การที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการขยายเวลา_rับทุนการศึกษาทำให้ผู้อุทธรณ์ประสบปัญหาในการครองชีพ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และถูกเลือกปฏิบัติ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๒๖/๒๕๕๐ เพื่อให้มหาวิทยาลัยฯ ขยายเวลา_rับทุนให้แก่ผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับทุนของข้าราชการมหาวิทยาลัยฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ร้องขอทั้งหมดเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับกรณีของผู้อุทธรณ์ และใช้เป็นหลักฐานในคดีของศาลปกครองเชียงใหม่ โดยผู้อุทธรณ์เข้าใจว่ามีผู้ที่ได้รับทุนศึกษาต่ออีกหลายรายที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายในกำหนด และมหาวิทยาลัยฯ ได้ขยายเวลาศึกษาต่อให้ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่า ได้รับทุนการศึกษาในช่วงที่ขยายเวลาศึกษาต่อหรือไม่ และผู้รับทุนการศึกษาต่อต่างประเทศจำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นบุตรของอดีตกรรมการบดี ทางมหาวิทยาลัยฯ ได้อุમัตให้ทุนการศึกษาในลักษณะเบิกเป็นก้อนครั้งเดียวมิใช่เบิกจ่ายเป็นงวดตามกำหนด ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพิ่มมหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยฯ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเมืองเชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์ได้ขอไว้ ทั้งหมดของผู้รับทุนจำนวน ๑ ราย ซึ่งมีเอกสารประกอบเป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลในฐานะเป็นผู้ได้บังคับบัญชาให้ได้ขอในนามของหน่วยงานราชการ รวมทั้งขอข้อมูลมากเกินเหตุจำเป็นโดยไม่มีเหตุอันควร และไม่เป็นประโยชน์ต่องานราชการในส่วนใด รวมถึงมิได้บอกจุดประสงค์ในการนำไปใช้ขอข้อมูลเพื่อให้ก่อประโยชน์แก่ทางราชการ อีกทั้งผู้อุทธรณ์กำลังอยู่ในช่วงระหว่างการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ยังควรต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาต่อและฝึกอบรมภายนอกประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖ ที่กำหนดไว้ว่า “....ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ ต้องศึกษาให้สำเร็จตามกำหนดในหลักสูตร.....หากพิจารณาแล้วปรากฏว่าข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อได้ใช้เวลาไปเพื่อการอื่นหรือศึกษาวิชาอื่นนอกเหนือจากที่ทางราชการอนุญาตไว้ หรือมิเจตนาเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน จนเป็นเหตุให้สำเร็จล่าช้ากว่ากำหนดเวลาเรียนตามหลักสูตร หรือไม่อาจใช้ต่อการศึกษาหรือมีความประพฤติไม่เหมาะสม ให้กรมเจ้าสังกัดดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี...” ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยฯ จึงได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้เวลาราชการเพื่อการศึกษาอย่างเต็มที่ เร่งให้จบการศึกษาโดยเร็วเพื่อสามารถนำความรู้กลับมาพัฒนาองค์กร และให้ผู้อุทธรณ์เร่งแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ค้างชำระไว้จำนวน ๒ ภาคการศึกษา อาจจะทำให้เป็นสาเหตุในการไม่สำเร็จการศึกษา

ผู้แทนมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเพิ่มเติมว่า ทุนการศึกษาที่ผู้อุทธรณ์ได้รับเป็นเงินจัดสรรจากเงินบำรุงการศึกษาซึ่งเป็นเงินกองงบประมาณของมหาวิทยาลัยฯ และมีไม่น้อยกว่าประมาณ ๒๐๐ กว่าล้านบาท การศึกษาที่สถาบัน AIT มีค่าใช้จ่ายสูง มหาวิทยาลัยฯ จึงถือปฏิบัติอนุโลมตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๔๐๙.๓/ว ๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่องเกณฑ์การขยายเวลาการรับทุนระดับปริญญาเอกที่ศึกษาในประเทศไทย โครงการพัฒนาอาจารย์สาขาดಡแคลน โครงการผลิตและพัฒนาอาจารย์ และโครงการพัฒนาอาจารย์วิทยาเขตสารสนเทศ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การขยายเวลาการรับทุนระดับปริญญาเอกที่รับเข้ามาจากผู้ที่ศึกษาใน

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โครงการดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี และสนับสนุนการขยายทุนให้เฉพาะค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าเล่าเรียนเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้ที่มีสิทธิได้รับการขยายเวลาการรับทุนไม่รวมถึงผู้รับทุนที่ศึกษา ณ สถาบัน AIT มหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า หากมีการผ่อนผันหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ ก็จะต้องผ่อนผันให้แก่ผู้รับทุนรายอื่นด้วย ซึ่งจะเป็นภาระแก่ มหาวิทยาลัยฯ เพราะสถาบัน AIT มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงกว่ามหาวิทยาลัยในประเทศแห่งอื่น แต่สำหรับข้าราชการที่ลาศึกษาต่อต่างประเทศ มหาวิทยาลัยฯ จะขยายเวลาการรับทุนให้ไม่เกิน ๑ ปี อย่างไรก็ตามในกรณีของผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยฯ มีกองทุนให้ภูมิเงินเพื่อการศึกษาโดยไม่มีดอกเบี้ย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ทำสัญญาภูมิเงินจากกองทุนดังกล่าวแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า หากคณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวนมาก ก็ประسังค์จะเฉพาะที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเกี่ยวข้องเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับกรณีของผู้อุทธรณ์เพียง ๑๑ ราย ซึ่งต่อมานายผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ผู้อุทธรณ์ขอส่งรายชื่อผู้ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการขอให้มี การเปิดเผยข้อมูลเพื่อใช้เปรียบเทียบการเลือกปฏิบัติในการให้ทุนบุคลากร จำนวน ๑๑ ราย ได้แก่

๑.	ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๒.	ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๓.	ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๔.	ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๕.	ได้รับทุนแต่ไม่จบการศึกษา
๖.	เรียนปริญญาโทไม่สำเร็จ แต่ต้องชดใช้เงินทุน วิทยาเขตเชียงราย
๗.	เรียนปริญญาโทไม่สำเร็จ ยังไม่ได้ชดใช้เงินทุน แต่กลับขอต่อสัญญาเป็น ๓ ปี (มีการเลือกปฏิบัติต่างจาก รายที่ ๖) วิทยาเขตเชียงราย
๘.	ได้รับทุนไปเรียนปริญญาโท ออสเตรเลีย ปริญญาเอก อังกฤษ (เบิกเป็นก้อนครึ่งเดียว)
๙.	ได้รับทุนไปเรียนปริญญาโท ออสเตรเลีย ปริญญาเอก อังกฤษ
๑๐.	ปริญญาเอก เยอรมนี (การเบิกจ่ายทุนเบิกทีละเทอมตามการจ่ายจริง)
๑๑.	ได้รับทุนครึ่งเดียว

๖๗๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้รับทุนและข้อมูลการรับทุนการศึกษาของข้าราชการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารสองส่วน ส่วนหนึ่งเป็นเอกสารการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาการรับทุนของข้าราชการอันเป็นข้อมูลข่าวสารการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายระบุเป็นกำหนดตามปกติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ข้อมูลข่าวสารอีกส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลในสัญญาของผู้รับทุน และสัญญาค้ำประกัน ที่ผู้รับทุนและผู้ค้ำประกันสัญญารับทุนให้ไว้ต่อทางราชการเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่ปรากฏว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยอาจกระทบประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องไปร่วมใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้เช่นกัน ทั้งในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ผู้อุทธรณ์แจ้งยืนยันข้อมูลข่าวสารของข้าราชการมหาวิทยาลัยฯ ผู้รับทุนเพียง ๑๑ ราย จึงไม่อาจถือได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ มีจำนวนมาก กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายชื่อผู้รับทุนการศึกษาที่ต้องชดใช้ทุน ณ มหาวิทยาลัยฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน และข้อมูลการรับทุนการศึกษาของข้าราชการมหาวิทยาลัยฯ ที่รับทุนการศึกษา จำนวน ๑๑ ราย ได้แก่ [REDACTED]

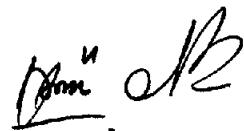
พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)

หน้า ๖ ใน ๖ หน้า

คำวินิจฉัยที่ สค ๙ /๒๕๕๑

กรรมการ

(นางແນ່ງນ້ອຍ ວິດາໂຍຮືນ)

ร้อยโท

กรรมการ

(วีรช พันธุ์มະผล)

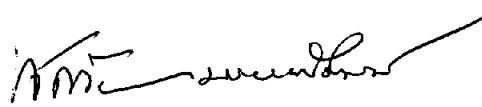
กรรมการ

(นายพีรพล ไตรกานต์)

กรรมการ

(นายสมชาย ห้อมลอ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายชัชดภษ บุรุษพัฒน์)